

Komplexní přístup k látce umožňuje autorovi zaujmout stanovisko k aktuálním otázkám. Statistiky nenasvědčují domněnce, že pohlavní styk mužům škodí, neboť ženatí se naopak dožívají delšího věku. V kapitole o patologii pohlavních styků se uvádí, že homosexualita se často druží s leností, společenskou neužitečností a zločinností. Nudismus je prezentován jako projev podvědomého exhibicionismu. Striptýz je pojat jako forma voyeurismu. V pozadí prostituce je vždy vážná neuróza. Naproti tomu v obecném rozšíření erotismu spatřuje Morali-Daninos demokratizaci a zvýšení životní úrovně. Přes zjevné nedokonalosti se manželství jeví jako normální instituce. Námitky proti němu a proti rodině jsou již definitivně překonány. Namnoze nutná antikoncepce nemůže být na újmu manželství. Sociálně psychologickou příčinou rozvodu by bylo uhasnutí touhy, současně však stojí za zmínku, že rozvodů přibývá v obdobích úpadku a národního neštěstí. Toto tvrzení však autor neprokazuje. Promiskuita je mu projevem mařeného nebo úchylného pohlavnosti, v níž „opakování nahrazuje jakost“. Pohlavní morálka je dána kulturou společnosti, není absolutní, avšak stud je spíše projevem touhy chránit pohlaví a plození než mravním návykem.

F. P.

Adam Sarapata a kol.: Socjologiczne problemy przedsiebiołstwa, P.W.E.-Warszawa 1965, 395 s.

Sborník prací sedmnácti polských sociologů (red. A. Sarapata) obsahuje souhrn dosavadního vědeckého úsilí polských sociologů na poli průmyslové sociologie, nové pohledy a empirické výsledky, diagnózy, rady a návrhy, usilující o zdokonalení řízení průmyslových podniků. I když kniha nevyčerpává celou problematiku průmyslové sociologie, ukazuje současný stav polské sociologie průmyslu, dovolující již jisté zobecňující závěry a konkrétní návrhy společenské terapie nedostatků a může být pro praxi naší průmyslové sociologie dobrým ukazatelem. Teoretické koncepty perspektiv socialistických podniků obsahují práce A. Sarapaty (*Společenské úkoly závodu*) a J. Lutoslawského (*Cíle a úlohy podniku*). O adaptaci a přípravě kádrů pojednávají práce M. Jarosińské, M. Arabského a G. Pomianové. Různé skupiny pracovníků zkoumají práce J. Tulskeho (mládež), R. Turského („kovoročníci“), M. Sokołowské (ženy), E. Talejky (zlepšovatelé), potíží v závodech se týkají práce E. Wojewodského (nemocnost), E. Spiewaka (úrazy) a J. Majchrzakové (trestní činy); technickým rozvojem ze sociologického hlediska se zabývá A. Matejko, o vnitroprůmyslových konfliktech uvažuje H. Szostkiewiczová a o pracovním a mimopracovním čase J. Rosner.